

100 év után Trianonra emlékezve

2020. Március 4.

A nemzeti összetartozás napján

100 esztendővel ezelőtt került sor Trianonban annak a békediktátumnak az aláírására, amely szétszakította a történelmi Magyarországot, elszakítva egymástól a nemzetrészeket, családokat. A döntés Magyarországnak a századfordulóra kiteljesedő gazdasági fejlődését szétzúzta elszakítva egymástól a termelő ágazatokat, piaci kapcsolatokat.

A kisebbségi létre kényszerülő - határon túlra került - magyar népesség nemzeti identitásának megőrzésében a trianoni döntés után meghatározó szerepe volt a nyelv megőrzésének, és a vallásnak, azt képviselő intézményeknek, az iskolának és az egyházaknak. A szülőföldön maradás anyagi feltételéhez ugyanakkor meghatározó mértékben az is hozzájárult, hogy az I. világháború végére a HANGYA olyan gazdasági kiépítettséget ért el, hogy az elszakított országrészekbe került szövetkezetei egy kialakult rendszerként tudtak tovább működni. A helyi viszonyokhoz is igazodóan így az akkori Csehszlovákia részét képező Felvidéken és Kárpátalján a HANZA nevet felvéve, Erdélyben pedig a románra fordított hangya (Furnica) néven a HANGYA szervezeti gyökereire építve őrizhette meg a határon túlra került magyarság a szülőföldön történő boldogulás feltételeit. A HANGYA Szövetkezetek Együttműködése e napon az ebben résztvevők munkájukra is emlékezik.